

КОРЕНЪТ НА БУНТА

Кейти Соуза

Ефесяни 6:12 ни казва нещо за структурата и йерархията на царството на тъмнината: *„Защото ние не се борим срещу кръв и плът, а срещу началства, срещу власти, срещу управителите на тъмнината на този век, срещу духовните войнства на злобата в небесните места.“* Началства с деспот начело, с цар тиранин начело. Това са “силните мъже”, за които Исус говори в **Матей 17**. Ако искате да ограбите дома на “силния човек”, тогава имате предвид всички малки духове, които са сред тези царе, сили и господарски духове, изброени в **Ефесяни 6:12**. Ако искаме да се отървем от всички тези по-малки духове, с които се налага да се справяме всеки ден: духове на похотта, духове на извращението, духове на алкохолизма, глухи и неми духове, нечисти духове, тогава първо трябва да вържем “силния човек”. Ако първо вържем тези царе, останалите духове отдолу ще се подчинят много по-лесно, отколкото можем да си представим. А един от начините, по които връзваме тези царе, е основният - като позволим на душата си да се излекува. Когато се отървете от раните в душата си, тогава ще можете да устоите на атаките на Сатана. Вече няма да имате нищо общо със Сатана и той повече няма да може да ви измъчва и напада.

Днес ще поговорим за един конкретен грях, който наранява душата ви и привлича един конкретен цар, и за това, което този цар е в състояние да направи с вас. Грехът наранява душата и в **Исая 30:26** се казва: *„Господ превързва раните на Своя народ и изцелява раните му, които са го сполетели“* поради греха му. Грехът ранява душата и често има определени грехове, които привличат определен вид царе-деспоти. Сега ще поговорим за греха на бунтарството.

Бунтът се проявява в много различни форми и води началото си от Луцифер. Той вероятно е бил най-красивият и могъщ от всички ангели. Но той не бил доволен от положението си. Искал да бъде по-висш от Бога и това било неговото падение. Заради своя бунт той бил изгонен от небето, след това бил преименуван на Сатана и после донесъл своя грях и бунт на човечеството в Едемската градина. Той накара Адам и Ева да се разбунтуват срещу Бога със същата съблазън, която накара и него да се разбунтува. *„Ще бъдете като Бога.“* И те се поддадоха на него. И се разбунтуваха срещу Бога. И оттогава грехът и бунтът се предават през поколенията на човечеството.

Библията е пълна с истории за разбунтували се Божии хора. Израилтяните се разбунтуваха срещу Бога на много места. Ако четете Библията, след като Той ги освободи от робството в Египет, какво направиха? Започнаха да се бунтуват в

пустинята: „Къде е водата? Къде е храната? Не ни харесва тази манна, искаме месо.“ И Бог се разгневи на техния бунт. Той каза: „Искате месо? Ще ви дам малко месо. Ще ви дам пълпъдъци, докато не ги избълват през носа си.“ Те се разбунтуваха в подножието на планината Хорив и построиха златно теле, докато Мойсей получи заповедите - бунт, те го направиха из цялата пустиня. И те пътуваха и прекосяваха пустинята. Накрая стигнаха до обетованата земя, която всички искаха. Всички те искаха да завладеят обещаната земя, но какво се случи? Те отново се разбунтуваха. Когато шпионите влязоха в земята, те се върнаха с доклад. „Земята е красива, но е пълна с великани.“ И те толкова се уплашиха, че решиха: „Е, няма да влезем. Това е всичко. Ще останем тук, в сухата, пуста земя. А Бог каза: „Трябва да влезете.“ И те влязоха в бунт. Той искаше да победи великаните, но хората се разбунтуваха срещу гласа Му. И в крайна сметка те останаха там, където искаха да останат, скитайки в пустинята, докато не умряха. И това поколение си отиде.

Бунтът се проявява в много различни форми и всеки се е бунтувал срещу Бога в някакъв момент от живота си, нали? Ние се бунтуваме срещу Неговите заповеди. Бунтуваме се срещу Неговия глас в живота ни. Той говори, а ние не се подчиняваме. Бунтуваме се срещу Неговата воля за живота ни. Той ни казва какво иска да правим. Но след това го отхвърляме, мислим, че трябва да направим нещо друго, или искаме да направим нещо друго, или не искаме да правим това, което Той ни казва да правим. Ние се бунтуваме срещу Бога. Бунтуваме се срещу Божиите водачи, срещу хората, които Той е поставил на властови позиции над нас, като съпрузи, пастори, лидери, шефове, властите на земята. Бунтуваме се срещу законите на страната. Колко от вас ходят и паркират на мястото за инвалиди, когато отиват до магазина за хранителни стоки? Вие инвалиди ли сте? Не! Тогава не паркирайте там. Това е почти като декрет. Казвате: „Искам да бъда инвалид.“ Лоша идея. Точно това ще получите за този бунт, така че внимавайте. Надпреварваме се по улиците. През цялото време нарушаваме законите на страната. В нас има бунт.

Мислите си: „И какво от това, че съм паркирал на мястото за инвалиди? Е, тогава просто ще карам с 10 мили над ограничението на скоростта, голяма работа!“. Казвам ви, че това е по-голяма работа, отколкото предполагате. Грехът на бунта ранява душата ви и сега ще разберете какъв демоничен деспот, цар тиранин може да излезе срещу вас и да ви нападне, защото се бунтувате, и сега сте ранени във вътрешния си човек. Помислете два пъти, когато противоречите на съпруга си или говорите лошо за шефа си, или казвате нещо за пастора си. Ще видите колко е важно да не се бунтуваме.

Бунтът е опасен. Той е грях и като всеки грях нанасява ранява душата и позволява на злите духове, включително на тираничните царе, да ви измъчват. В **Притчи 17:11** се казва: *"Нечестивият човек търси само смут. Затова срещу него ще бъде изпратен жесток пратеник."* Ако погледнете думата „жесток“ там, тя всъщност означава свиреп враг, който носи смъртна присъда. Бунтът е сериозен. То означава да пуснеш срещу себе си жесток пратеник. И този жесток пратеник носи смъртна присъда. Когато се бунтувате, вие позволявате на този свиреп враг да

дойде и да ви нападне, да ви измъчва, да ви държи като заложник по всякакви начини: в ума ви, в емоциите ви, в парите ви, в дома и семейството ви, в брака ви, във физическото ви здраве.

Нека поговорим за един от жестоките пратеници, които могат да бъдат изпратени срещу вас, ако в живота ви има бунт. Той е вавилонският цар. Първият вавилонски цар е човек на име Нимрод. **Битие 10:8** описва Нимрод. *"Куш стана баща на Нимрод. Той беше първият могъщ човек на земята. Той беше могъщ ловец пред Господа. Ето защо е казано: Куш е роден като Нимрод, могъщ ловец пред Господа."* **Стих 10:** *"В началото на неговото царство бяха Вавилон, Ерех, Акад и Калнех в земята Синар във Вавилон"*. Нимрод е първият цар на Вавилон. Забележете, че той казва, че е управлявал Вавилон във Вавилон.

Повечето историци вярват и са съгласни, че той е царят, който е накарал хората да построят Вавилонската кула. От това описание, което току-що чухме в **Битие 10**, изглежда, че цар Нимрод наистина е бил велик и легендарен герой, защото Библията казва: *"Той беше могъщ мъж."* Но в действителност той не е бил такъв. Нимрод е описан три пъти като могъщ човек пред Господа, могъщ ловец. Тази дума на иврит „пред Господа“, могъщ мъж пред Господа, всъщност означава в присъствието на Господа. Но това не е в добрия смисъл на думата, той е бил мерзост пред Господа. Йосиф Флавий, който е един от най-достоверните и четени историци на древния свят, пише за Нимрод: *"Нимрод убеждаваше хората да не се доверяват на Бога, а да вярват, че именно собствената им храброст им носи щастие. Освен това той постепенно превърнал управлението в тирания. Той не виждал друг начин да разубеди хората да се страхуват от Бога, освен да ги доведе до постоянна зависимост от своята власт. Той също така казал, че ще отмъсти на Бога. Ако Бог реши отново да удави света, той щял да построи кула, твърде висока, за да може водата да я достигне. По този начин щял да отмъсти на Бога за това, че е погубил прадедите му"*. Така че Нимрод не е бил добър цар, а тираничен цар, който се е разбунтувал срещу Бога. Той повел хората в заблуда и далеч от Бога. Той накарал хората да се покланят на него, вместо на всемогъщия Бог. Нимрод е описан три пъти като могъщ човек пред Господа, могъщ ловец пред Господа. Какво означава това?

В **Битие 6** думата „могъщ“ се използва за описание на великаните. В **глава 6** се говори за тези същества, тези великани, които са били на земята преди дните на Ной и след потопа, преди потопа и след потопа. И там се казва, че *"Тези хора бяха могъщи мъже. Могъщи мъже, които бяха от старо време, мъже със слава."* Виждате ли, преди потопа и след потопа е имало тези могъщи мъже, тези великани в света. Казва се, че те са били могъщи, прочути мъже. Думата „известни“ означава прочути, да имат репутация, и точно такива са били те. Но не защото са вършили добри дела. Било е заради това, че са били тирани, че са били мъже с прекомерна, изключителна сила и интелект. Но те използвали силата и интелекта си, за да мачкат хората, да ги укротяват, да ги подчиняват. Те са били конструктори на метални инструменти. Те учили хората как да се покланят на идолите. Хората не просто са знаели как да се покланят на идолите. Те са били обучавани. Били са обучавани от зли царе, зли великани, които са били в земята.

Те също така учели хората на черни изкуства, магьосничество, заклинания, магии. Много хора вярвали, че той поне има характеристиките на великаните, че е жесток тиранин, че е тиранин, че е бил поклонник на идоли, че е заблуждавал хората. Нимрод е бил могъщ ловец пред Господ и повечето библейски изследователи са съгласни, че това не означава само, че е знаел как да ловува животни. Те смятат, че той е ловувал и хора. Той ги е издирвал, поробвал ги е, заблуждавал ги е и ги е контролирал. В еврейския Талмуд се казва, че „той не само се опитвал да пороби хората физически“, но Нимрод бил и могъщ ловец на човешки души. Ние не се борим с плът и кръв, а с деспоти, сили и господарски духове. А тези деспоти са ловци на човешки души. Помнете: Как се побеждава „силен човек“? Ставаш силен в душата си, нали? Изцеляваш се в душата си. И така, какво дава право на тези силни мъже да те побеждават, да те измъчват, да те нападат, да те тормозят? Това е, когато душата ти е слаба! И така, какво правят те? Какво е основният им фокус? Основният им фокус е да преследват душата ви, за да видят къде има рана в душата ви? Къде в душата ви има слабост? Къде е правото в душата ви? Има ли грях или рана във вас, които те могат да потърсят и да използват като вход, като площадка за кацане, за да ви тормозят? Деспотите са ловци на човешки души и Нимрод не е изключение. Сега, какъв грях би могъл да нарани душата ви и да позволи на цар деспот като Нимрод да ловува душата ви, да ви тормози, напада и измъчва? Ами ако потърсите името „Нимрод“ на иврит, името му означава бунт. Името му означава бунт и можете да видите, че духът на бунта е бил много активен в Нимрод.

Нимрод е известен с това, че е царят, който кара хората да построят Вавилонската кула. В **Битие 11** се казва: *„Народът построи кула, толкова висока, че стигаше до небето“*. Виждате ли, те искаха да бъдат толкова високи, колкото и Бог. Това е бунт. Ако не беше бунт, Бог никога нямаше да обърка езиците им и да провали целия им проект. Така че кулата е била опит за бунт срещу Бога и Нимрод е бил водачът на този бунт. Когато човекът Нимрод умрял по естествен път, мислите ли, че духът, който стоял зад него, умрял? Не, не е. Той все още е жив и активен. И този дух е предаден на всеки вавилонски цар. И той продължил да влияе, да формира и да манипулира всеки вавилонски цар по всички възможни начини.

Нека разгледаме друг вавилонски цар. Неговото име е Навуходоносор. Той е един от по-известните царе, управлявали Вавилон. знаете, че духът, който е бил в Нимрод, му е бил предаден. Една от по-известните библейски истории за Навуходоносор е, че той става самонадеян и се бунтува срещу Бога, твърдейки, че е построил древния град Вавилон с голямата си сила и мощ. Помнете си, че в **Даниил 4** всъщност му е дадено пророчество, което го предупреждава, че е по-добре да не прави това. В него се казваше: *„Ако упорстваш в гордостта и бунта си - ще бъдеш изгонен измежду хората и жилището ти ще бъде сред полските зверове“*. *Ще бъдеш принуден да ядеш трева като воловете. Ще бъдеш мокрен с небесна роса в продължение на 7 години, докато се научиш да признаваш, че Всевишният Бог управлява Царствата на човечеството и ги дава на когото пожелае“*. Е, тук той има предупреждение: *„Не се бунтувай. Не се бунтувай срещу Бога, иначе ще бъдеш изгонен и ще трябва да ядеш трева като вол в продължение на седем години“*. Е, той сигурно е забравил, защото 12 месеца по-

късно се разхожда из царския дворец на Вавилон, който е бил невероятен древен град, превъзхождащ архитектурно във всяко отношение, и там се казва: *"Той погледна Вавилон и каза: "Не е ли това великият Вавилон, който построих за своя царска резиденция? Седалище на управление чрез моята мощ и сила и за чест и слава на моето величие?"* И се казва: "Докато думите бяха още в устата му, той загуби ума си. Беше изгонен на полето за 7 години, като ядеше трева като вол. В края на тези 7 години той отдаде слава на Бога и каза: „*Ти си, Боже, който си цар над всички царства на света.*" Така че същият дух на бунт, който действал в Нимрод, когато накарал хората да построят Вавилонската кула, действал и в Навуходоносор, когато той се опитал да си припише заслугата за построяването на великия Вавилон.

Сега нека преминем към същината на нещата. Спомняте ли си един от най-известните библейски разкази за това, което Навуходоносор направил с Божия народ? Той е царят, който отвежда израилтяните в плен във Вавилон. Той срива Йерусалим. Отишъл и обсадил Йерусалим. Пробил стените. Изгорил града и храма до основи и отвел целия народ в плен. Те бяха там в продължение на 70 години. Спомняте ли си защо Израил беше държан в плен в продължение на 70 години в чужда земя под ръката на езически цар? Те се разбунтуваха срещу Бога. Те нарушиха Неговите заповеди. Покланяха се на идоли. И именно това позволи на езическия цар Навуходоносор да ги отведе в плен. Мисля, че тъй като се разбунтуваха, този грях нарани душите им. И тогава в душата им се появи нещо общо с духа, който стоеше зад Навуходоносор, същият дух, който беше в Нимрод. Ето, това беше дух на бунт. И те имаха бунт в себе си. И това е, което им позволи да бъдат отведени в плен във Вавилон.

Колко от вас знаят, че съм била в затвор? Бях в затвора в продължение на много години. Бях напълно непокорна на улицата. Бунтувах се срещу властите. Бунтувах се срещу Бога. Бунтувах се срещу семейството си. Бунтувах се срещу всички около мен. Срещу всички в ръководството, срещу законите на страната, както и да го наречем, аз се бунтувах. И целият този бунт остави рана в душата ми. И знаете ли какво? Бях отворена да имам нещо общо с цар Навуходоносор, с духа на бунта, който стоеше зад Навуходоносор. Накрая се озовах в затвора във Вавилон. Когато Навуходоносор умря, мислите ли, че този дух, този деспотско-царски дух, който стоеше зад него, умря? Не, той все още е жив и здрав. И той все още е след нас. Ако се разбунтуваме и това нарани душата ни, този дух има право да ни нападне. Какво прави с нас? Нека погледнем **Исаия 14** и ще видим какво може да ни направи този дух, когато имаме бунт в живота си. Почти в цялата глава на **Исаия 14** се говори за вавилонския цар. Но в **стих 12** всичко става по-ясно. В Библията се казва: „*Сатанинският вавилонски цар*“, което означава, че тази глава не е за вавилонския цар, Навуходоносор в естествен вид, а за царя деспот. Нарича го „*сатанинският цар на Вавилон*“, с когото се борим в духа. И така, какво прави този цар, духът, с нас?

Навуходоносор отвежда Божия народ в плен. Той ги държи физически в плен. Вярвам, че царят, сатанинският цар на Вавилон, прави същото нещо днес, че това е неговата работа. Не искам да поставям тези царе в класации, защото те имат

голямо разнообразие, асортимент от задачи срещу нас и никога не бихте могли просто да кажете: „Те правят само А, Б, В, Г и Д“. Но ще посоча няколко неща, които съм виждала от Писанията и от собствения си опит, за да ви покажа какво могат да направят тези царе с нас, когато имаме бунт в живота си. Ще започна със **стих 6 от Исая 14** и това е описание на сатанинския вавилонски цар и какво прави той с нас. Това е само един от многото стихове. В **стих 6** се казва следното: *„Удря народа в гняв с непрестанни удари и смазва народа в гняв с непрестанни преследвания“*. Той поразява хората с непрестанни удари, непрестанни удари, непрестанни удари. Той не спира, а продължава да ги удря, да ги удря, да ги удря, да ги удря. И смазва народите с непрестанни, непрестанни, непрестанни гонения. Какви са тези удари? Думата „поражен“ там означава следното: „да бъде поражен от болест“. Тя означава „да убивам“ и „да убивам хора“. Виждала съм го. Спомням си, че един от първите пъти, когато приложих това откровение на практика, беше, когато се събудих и имах нещо като флегматично, зелено, лепкаво. Знаете ли, това [прочистване на гърлото] [плюене], което излизаше от гърлото ми? Не можех да дишам. Чувствах се малко трескава. Седях там и се молах за изцеляващото помазание, което да ме изцели. И Бог каза: „Спри да го правиш. Започни да се бориш с царя. Вържи „силния човек.““ Помолих се за душата си и заповядах на „силния човек“ да бъде вързан. И тогава, съвсем скоро, в рамките на половин час, зеленото лепкаво вещество просто се изпари, просто изчезна. По онова време това беше голямо събитие за мен, защото означаваше, че това, което Бог ми казва, е истина. Че този цар е реален, че той те поразява с болести и че може да ти въздейства по този начин. Започнах да виждам и други малки неща. А после се стигна и до големи неща. Познавах хора, които бяха изцелени от рак, когато този цар, който те поразява с болести, си тръгна. Има много неща, които този цар ще се опита да направи с нас, но той може да дойде върху нас само, когато имаме бунт в живота си. Бунтът е грях, който наранява душата, и когато имаме такъв в живота си, той ни кара да имаме нещо общо с този цар, чието име означава „бунт“.

Той ви обрича на всякакви болести. Но също така забелязвам, от описанията, които виждам в **Исая 14**, и от това, което съм видяла в личния си опит в работата с него, че той прави и две други неща. Той отслабва хората, причинява им физическа слабост, увреждания, изтощение, а той е над духа на болката. В **стих 12 от Исая 14** се казва: *„Как си паднал от небето, носителю на светлината, дневна звезда, сине на утрото! Как си паднал на земята, ти, който си отслабил и унижил народите [ти, богохулният, сатанински цар на Вавилон]“*.

Това е пасаж от Писанието, в който Бог действително произнася присъда над този цар, но ни казва защо. Бог произнася присъда над този цар, защото той е направил какво? Отслабил е народите. Виждам Христовото Тяло, а ние сме станали слаби, болни и немощни. Колко хора познавате, които са истински вярващи, които просто обичат Исус, които са болни? Които са в немощно състояние? Че имат увреждания, че са инвалиди? Колко такива хора сте виждали? Аз съм виждал толкова много, безброй хора. И това е така, защото душите им са наранени и те позволяват на този Цар да влезе и да ги направи слаби. Хиляди хора, които са били изцелени от болка, болка от всякакъв вид: сериозна, инвалидизираща болка, досадна болка, хронична болка, дългосрочна болка, всякакъв вид болка. Е, там се

казва, точно там, в **стих 3** в **Исаия 14**, се казва: *"Когато Господ ни даде покой от скръбта и болката, от труда и неприятностите, на които трябваше да служим, тогава ще вдигнем тази подигравка срещу вавилонския цар. Как се е успокоил потисникът!"* Ако потърсите тези думи, ще разберете, че ще получим почивка от болката си. Не става дума само за емоционална болка, макар че и тя е там. Но това е и физическа болка. Погледнах значението на думата в оригинал. Тя означава „да се измъчвам, да се дразня“. Не само в ума и емоциите, но и във физическото тяло. И откакто придобих майсторство над този дух, без да имам нищо общо в душата си с него, защото така се придобива майсторство над „силния човек“, видях как болката, всякакъв вид болка, се излекува.

Имаше една жена, която страдаше от болки в продължение на 10 години. „От онзи вид болка - ми каза тя, - при която всеки ден искаш да отнемеш живота си“. Да отнеме живота си всеки ден - толкова много я е боляло. И беше ходила на всички възможни срещи, на всички лечебни срещи. Хората са се молили за нея, хората са пророкували за нея, тя се е молила, вярвала е, постила е и е правила всичко. Но болката просто не искаше да изчезне. И накрая тя дойде на едно от моите събрания с майка си. Но тя изпитваше толкова силна болка, че по време на събранието беше на горния етаж в хотелската стая. И така, майка ѝ е долу и слуша това откровение, точно там, и си казва: „Детето ми трябва да чуе това“, затова тича нагоре и казва: „Трябва да чуеш дамата долу. Мисля, че тя има ключа към твоята болка.“ Когато дамата дойде, аз просто сложих ръка на главата ѝ и се помолих за нея. Тя не усети нищо, погледна ме и каза: „Благодаря ви“, и си тръгна. Е, на следващата сутрин тя се събужда и лежи настрани - любимата ѝ поза, в която не е могла да спи от 10 години, защото болката е изчезнала.

Молитва

Сега ще направим едно супер активиране. Насърчавам ви наистина да се съсредоточите и да се посветите на тези молитви, защото така ще бъдете изцелени.

Поставете ръката си върху корема или сърцето си. Нека започнем веднага с кръвта. Кажете:

„Господи Исусе, молим Те да ни изцелиш от всякакъв бунт. Молим Те за прошка за този грях.

Молим Те да измиеш не само нас, но и нашите предци. И да се върнеш назад във времето и да изцелиш и измиеш всеки техен грях на бунт, който са извършили. Ако съм се разбунтувал срещу Теб, Господи, измий ме от този грях. Ако съм се разбунтувал срещу Святия Дух, изчисти ме от този грях. Ако съм се разбунтувал срещу Теб, Отче Боже, измий ме от този грях. Ако съм се разбунтувал срещу ръководството, изчисти ме от този грях. Ако съм се разбунтувал срещу съпруга си, срещу родителите си, срещу пасторите си, срещу лидерите си, срещу шефовете си, срещу хората с власт, прости ми за този грях на разбунтуване. Покаявам се, когато съм нарушил законите на страната. Сега разбирам колко смъртоносен може да бъде този грях. Измий ме от бунта. Очисти ме от този грях сега със силата

на Твоята кръв, в името на Исус.“ Грехът е причинил рана. Кръвта се е погрижила за греха. Но грехът е направил рана и за тази рана има специална сила. Тя се нарича **Дунамис**, идва от възкресението и ви прави духовно отлични, нали?

Нека сега да се помолим за **Дунамис**.

„Господи Исусе, сега Те молим да изцелиш всяка рана в душата ми, която идва от греха на бунта, и всяка рана, която моите предци са имали в душите си и която ми е била предадена. Заявявам, че съм изпълнен с Дунамис, Неговата възкресителна сила. Аз вече я имам. Сега я освобождавам в душата си. В името на Исус ще стана отличен в душата си, отличен в душата си. Няма да имам нищо общо със “силния човек”, сатанинския цар на Вавилон. Защото всяка рана, дошла от бунта, е излекувана, излекувана е сега, излекувана е сега.

Аз съм ексцелентен в душата си.

Аз съм отличен в душата си.

Аз съм силен в душата си.

Аз съм пълноценен в душата си. Ще мога да вържа “силния човек”.

Знаете, че в душата ни има пластове и пластове на бунт. Всички ние сме се бунтували по толкова много начини. Така че ако наистина искате да стигнете до дъното на купчината, трябва да продължите да се молите с тази молитва над душата си през следващата седмица. Тогава ще можете да изтръгнете всяка рана във вътрешния си човек, която произтича от вашия бунт.

Позволете ми да се помоля за вас сега:

Святи Дух, моля Те да дойдеш и да разкриеш на Своите хора всяка област на бунт в живота им.

Говори ни, Святи Душе, чрез нашите сънища и видения, чрез четенето на Библията, чрез ежедневните ни посвещения и чрез времето за молитва.

Покажи ни, Святи Душе, конкретни области и нагласи, в които сме в бунт, за да можем да ги коригираме и да бъдем изцелени. В името на Исус Христос се моля, амин.